

Хлеб од јуче

Пише: Јована Папан
недеља, 10 април 2011 12:23

После катастрофалног земљотреса који је задесио Јапан прошлог месеца много се говорило о легендарној организованости, дисциплини, скромности и штедљивости овог народа, особинама које су у овим тешким тренуцима посебно дошле до изражаја. И сви смо се опет дивили, а интернетом су кружиле слике рекордно брзо обновљеног аутопута и километарских редова за пиринач у којима су гладни људи трпељиво чекали своје следовање, без губљења нерава или гурања. Још да је којим случајем објављена вест о томе како Јапанци рецимо, масовно купују хлеб од јуче, и ту њихову штедљиву црту уздизали бисмо у звезде, и кукали што нисмо бар мало као они.

Али, Србија није Јапан, па је, када се прошле недеље појавила у штампи, вест да се у многим српским градовима хлеб од јуче као алва продаје у пола цене – постала је главни повод за нови талас самосажалевања и јадиковања над грком судбином српске сиротиње. „Срби у реду за бајат хлеб!“ викали су новински наслови, а згрожени читаоци коментарисали: „Ово је страшно“, „Дошло је задње време“, „Ми смо стварно дно дна“, „Зар смо на те гране спали“, као да је реч о канибализму а не о једењу савршено исправног хлеба који је, ако је веровати саветима за здрав живот истих тих новина, чак и много здравији када се не једе тазе.

Наравно, поама за јучерашњим хлебом никако није знак да су Срби наједном одлучили да следе савете нутрициониста, већ синдром једног озбиљног проблема и врхунски симбол јадне и жалосне ситуације у којој су се српско друштво и економија нашли, и опомиње нас на чињеницу да у овој земљи има заиста пуно гладних. Међутим, цела трагедија са хлебом од јуче, осим што шаље поруку да је време заиста тешко, шаље и једну другу поруку, која далеко више треба да нас забрине – да се у Србији хлеб од јуче сматра „бајатим“, а да је јести га - обележје бедника и ствар језиве нужде.

Хлеб од јуче

Пише: Јована Папан
недеља, 10 април 2011 12:23

Човек мора да се запита – како је једно друштво, које је, руку на срце, и било и остало сиромашно, и у коме старије генерације добро памте времена када ниједан комадић хлеба није бацан, а нешто као „бајат“ хлеб скоро да није ни постојало у речнику – стигло до тога да јучерашњи хлеб проглашава бајатом утехом за беднике? Шта фали јучерашњем хлебу и зашто га народ не би јео кад већ тако може да прође јефтиније, што би требало да нам буде императив, а не ствар тешке нужде?

Кад смо већ код легенди о Јапанцима, одавно већ кружи још једна – да њихова деца у школи уче како живе у једној јако сиромашној земљи, те да морају да живе скромно и раде мукотрпно како би се ишчупали из тог свог сиромаштва. Ми, с друге стране, нашу децу учимо да је трагедија што људи у земљи „богатој“ колико је Србија не могу себи сваког дана да приуште тазе хлеб. Где је ту веза са реалношћу, у којој и јесмо на самом „дну дна“ према животном стандарду? Где је свест да је једини начин да се из овакве реалности икада ишчупамо – да почнемо да живимо у складу са њом? Дакле, да куповину хлеба од јуче не доживљавамо као трагедију, него као разуман потез који људима који живе у једној јако сиромашној земљи омогућава да нешто уштеде, и због кога не треба да се осећају јадно. Нарочито зато што је то нормално и у далеко богатијим земљама, а како је приметио један од коментатора ове вести :„Живео сам дуго година у Немачкој и могу вам рећи да се хлеб од јуче увек добро продавао и продаје дан данас.”

Cene bajatog hleba po gradovima

PROKUPLJE	10-15	CRNA TRAVA	24
PIROT	15-25	ZRENJANIN	25
VALJEVO	18	SUBOTICA	25
GORNJI MILANOVAC	20	NOVI SAD	25
VRBAS	20	SREMSKA MITROVICA	25

* u dinarima, za veknu

Ипак, сигурно је да се многи о оних који чекају у реду за јучерашњи хлеб осећају као да су изгубили достојанство. А томе је у многоме крив наш ничим изазвани расипни менталитет, због кога сви волимо да симулирамо много бољи животни стил од оног који смо у стању да живимо. И због кога свако друго дете у земљи у којој се нема за свеж хлеб носи патике од 100 евра, а на телевизији више волимо да гледамо рецепте за шкампе него за попару. Штедљивост је напросто аут, а ин је гламурозни живот у великом стилу, у коме нема ни јучерашњег хлеба ни других ружних симптома сиромаштва резервисаних за неке тамо земље трећег света .

Нажалост, нема никог да у медијима ламентира због овог колапса система вредности

Хлеб од јуче

Пише: Јована Папан
недеља, 10 април 2011 12:23

који је довео до тога да хлеб од јуче постане “бљак”. Сви су заузети гледањем ријалитија и згражавањем над тим младим светом који своје достојанство нуди на тацни за мало славе и пара. Па како и не би, кад их у супротном чека, замислите, хлеб од јуче..